

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מבאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

חולין-השוחט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
כיון דקניא ליה לכפרה כדדידה דמיא.											!	◇	מא.
ב אחזין בסכין ושוחטין, אחד לשום אחד מכל אלו ואחד לשום דבר כשר - שחיטתו פסולה.	ת"ש:										!	◇	מא.
הכא במאי עסקינן - דאית ליה שותפות בגוה.											!	◇	מא.
המטמא והמדמע והמנסך, בשוגג - פטור, במזיד - חייב	ת"ש:										!	◇	מא.
הכא נמי דאית ליה שותפות בגוה.											!	◇	מא.
כתנאי:											!	◇	מא.
עובד כוכבים שניסך יינו של ישראל שלא בפני עבודת כוכבים - אסרו	[ת"ק]										!	◇	מא.
מתירין אותו מפני שני דברים: אחד, שאין מנסכין יין אלא בפני עבודת כוכבים, ואחד, שיכול לומר לו לא כל הימנך שתאסר ייני לאונסי.	ר' יהודה בן בתירא ור' יהודה בן בבא:										!	◇	מא.
אפי' למ"ד אדם אוסר דברי שאינו שלו - ה"מ כותי, אבל ישראל לצעוריה קא מיכוין.	ורב נחמן ורב עמרם ורב יצחק:										!	◇	מא.
ב אחזין בסכין ושוחטין, אחד לשום אחד מכל אלו ואחד לשום דבר כשר - שחיטתו פסולה.	ת"ש:										!	◇	מא.
הכא במאי עסקינן - בישראל מומר.											!	◇	מא.
המטמא והמדמע והמנסך, בשוגג - פטור, במזיד - חייב	ת"ש:										!	◇	מא.
הכא נמי בישראל מומר.											!	◇	מא.
התרו בו וקבל עליו התראה, מאי?	אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי:										!	◇	מא.
התיר עצמו למיתה קאמרת? אין לך מומר גדול מזה:	אמר ליה: [רב אשי]										!	◇	מא.
אין שוחטין לא לתוך ימים, ולא לתוך נהרות, ולא לתוך כלים אבל שוחט הוא לתוך עוגה של מים, ובספינה על גבי כלים.											!	◇	מא.
אין שוחטין לגומא כל עיקר, אבל עושה גומא בתוך ביתו בשביל שיכנס הדם לתוכה ובשוק לא יעשה כן, שלא יחקה את הצדוקים:											!	◇	מא.
אין שוחטין לא לתוך וכל:											!	◇	מא.
מאי שנא לתוך ימים דלא? דאמרי לשרא דימא קא שחיט, לתוך עוגה של מים נמי אמרי לבבואה קא שחיט											!	◇	מא.
בעכורים שנו.	רבא:										!	◇	מא.
אין שוחטין לגומא וכל:											!	◇	מא.
והא אמרת: אין שוחטין לגומא כלל											!	◇	מא.
רישא בגומא שבשוק.	אביי:										!	◇	מא.
והא מדקתני סיפא: ובשוק לא יעשה כן, מכלל דרישא לאו בשוק עסקינן	אמר ליה רבא:										!	◇	מא.
הכי קאמר: אין שוחטין לגומא כל עיקר, והרוצה לנקר חצרו כיצד הוא עושה? עושה מקום חוץ לגומא ושוחט ודם שותת ויורד לגומא, ובשוק לא יעשה כן, שלא יחקה את הצדוקים.	אלא אמר רבא:										!	◇	מא.
היה מהלך בספינה ואין לו מקום בספינה לשחוט, מוציא ידו חוץ לספינה ושוחט, ודם שותת ויורד על דופני הספינה ואין שוחט לגומא כל עיקר, והרוצה לנקר חצרו כיצד הוא עושה? עושה מקום חוץ לגומא ושוחט, ודם שותת ויורד לגומא ובשוק לא יעשה כן, משום שנאמר: (ויקרא י"ח) ובהקותיהם לא תלכו, ואם עשה כן - צריך בדיקה אחריו:	תניא כוותיה דרבא:										!	◇	מא.
השוחט לשם עולה, לשם זבחים, לשם אשם תלוי, לשם פסח, לשם תודה - שחיטתו פסולה	[ת"ק]										!	◇	מא.
מכשיר.	ר"ש:										!	◇	מא.
שנים אחזין בסכין ושוחטין, אחד לשום אחד מכל אלו ואחד לשום דבר כשר - שחיטתו פסולה.											!	◇	מא.

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment-מבאה של פסקה קודמת O מעשה-story	statement-מימרא ♣ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

חולין-השוחט		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
השוחט לשם הטאת, לשם אשם ודאי, לשם בכור, לשם מעשר, לשם תמורה - שחיטתו כשרה.													■	מא:
זה הכלל: כל דבר שנדר ונידב - השוחט לשמו אסור, ושאינו נדר ונידב - השוחט לשמו כשר:													◇	מא:
השוחט לשם עולה [וכו'].													■	מא:
אשם תלוי בר נידר ונידב הוא?													◇	מא:
הא מני? רבי אלעזר היא	ר' יוחנן:												!	מא:
מתנדב אדם אשם תלוי בכל יום.	דאמר: ר"א]												!	מא:
פסח בר נידב ונידר הוא? זמנא קביעא ליה													◇	מא:
שאני פסח, הואיל והפרשתו כל השנה כולה.	ר' אושעיא:												!	מא:
לא שנו אלא תמימים, אבל בעלי מומין מידע ידיע	ר' ינאי:												◇	מא:
אפ' בעלי מומין נמי, זימנין דרמי ליה מידי אמומא ולא ידיע.	ר' יוחנן:												◇	מא:
השוחט לשם הטאת:													■	מא:
לא שנו אלא שאינו מחוייב טאת, אבל מחוייב טאת, אימא לשום הטאתו הוא עושה.	ר' יוחנן:												◇	מא:
והא לא קאמר לשם הטאת?													◇	מא:
באומר לשם טאת.	ר' אבהו:												!	מא:
לשם תמורה:													■	מא:
לא שנו אלא שאין לו זבח בתוך ביתו, אבל יש לו זבח בתוך ביתו, אימא אמורי אמיר ביה.	ר"א:												◇	מא:
והא לא קאמר לשם תמורת זבח?													◇	מא:
באומר לשם תמורת זבחי.	ר' אבהו:												!	מא:
זה הכלל:													■	מא:
לא תווי מא?													^	מא:
לא תווי עולת נזיר, דמהו דתימא הא לא נדר, אימר נדר בצינעא.													!	מא:
ושאינו נדר ונידב.													■	מא:
לא תווי עולת יולדת.													◇	מא:
לא שנו אלא שאין לו אשה, אבל יש לו אשה, אימר לשמה הוא עושה.	ר' אלעזר:												◇	מא:
והא לא קאמר לשם עולת אשת?													◇	מא:
באומר לשם עולת אשת.	ר' אבהו:												!	מא:
פשיטא													◇	מא:
מהו דתימא: אם איתא דילדה קלא הוה ליה, קא משמע לן אימר אפול' אפיל:													!	מב.
הדרן עלך השוחט													◇	